

Den militære Samling derimod udgives ikke af Hensyn til Almindeligheden, til civile Dyrigheder eller Domstole eller til det store Publikum, men den indeholder og skal kun indeholde Bestemmelser og Afgjørelser af en aldeles særlig Karakter, idet de for Størstedelen angaa Forhold, der udelukkende angaa Hæren, og ialtsaa kun kunne danne Supplementer til de for denne gjældende Love og Anordninger, reglementariske Bestemmelser og særlige Instruxer. Skulde Ministerialtidenden i sig optage alt det særlige Stof og ialtsaa, for blot at nævne eet Exempel, Alt, hvad der angaar Munderingsvæsenet, eller Spørgsmaal om Baabene, vilde denne Del af dens Indhold vanskeligt kunne tænkes at faae Interesse for den civile Del af Befolkningen, hvormod det sikkre Resultat vilde blive, at Tidendens alt nu umfangrige Indhold vilde erholde en ikke ubetydelig Tilvæxt i Omfang og derved blive endnu besværligere at benytte end for Dieblifket. For Krigsministeriets Bedkommende vilde dette imidlertid ikke have særdeles stor Betydning, dersom den særlige militære Samling alligevel vedblev at bestaa, og saaledes Fordelingen af begge Samlinger kunde ske ligesom nu; men skulde man ville lade Ministerialtidenden fortrænge den militære Samling, vilde det vigtige Maal forfejles, som Krigsministeriet i flere Aar har stræbt hen til at naa, nemlig at formindste Afdelingernes Arkivsager, Arkivkasser og Antal af Trainvogne paa Feltfod for derved at fremme deres Bevægelighed, thi Krigsministeriet maatte da for Fremtiden anse det for sin Pligt at forsyne, ikke blot Hærens høiere, men ogsaa samtlige lavere Myndigheder med en længere Række Aargange af den voluminøse Ministerialtidende.

Det er disse Grunde, som bevæge Krigsministeriet til at nære Overbevisning om, at der fra dets Side er gjort Alt for at simplificere denne Sag, og ordne den paa en for alle Parter hensigtsmæssig og billig Maade, og det er utvivlsomt, at en Fordeling af Ministerialtidenden til samtlige Hærens Afdelinger vilde være forbunden med en langt større Udgift end den, den nuværende Ordning af det her omhandlede Anliggende kræver."

Udvalget finder den her givne Forklaring om Grunden til, at Ministeriet er vedblevet med Udgivelsen af „Love og Bestemmelser, som angaa Hæren,“ fyldestgjørende. Nogle Medlemmer skulle dog hertil knytte den Bemærkning, at de ikke ganske indse Nødvendigheden af, at Krigsministeriet har sit eget Trykkeri, og at de heller ikke kunne finde det nødvendigt eller rigtigt, at t. Ex. den nye Postlov paany optrykkes i ovennævnte militære Samling, idet man jo kunde faae saa mange særskilte Aftryk af det paagjældende Nr. af Lovtidenden, som man maatte have Brug for.

3) (Forstærkningens Indkaldelse.) Udvalgets Flertal kan ikke være med til nu, Aaret for Hærløven skal revideres, at indkalde Forstærkningen. En Del Medlemmer af Flertallet, der tidligere have tilraadet denne Foranstaltning, finde sig foranledigede til at udtale, at den Betydning, en saadan Indkaldelse kunde have de foregaaende Aar, da man kunde vente, at hele Forstærkningen forinden Revisionen kunde blive øvet, og dergjennem Institutionens Betydning for Forsvaret prøvet, er det nu ikke længere muligt at tillægge den.

4) B. c. Udover det ved Loven om Ordningen af Hærens Forplejningskorps fastsatte Antal af 12 Lønnede Reservereintendantter har Ministeriet endvidere søgt Bevilling til at holde 3 Reservereintendantter indkaldte. Udvalget kan ikke erkjende denne forøgede Indkaldelse for aldeles nødvendig og maa derfor, henset til det Betænkelige i saa kort for Lovens Revision at gaa udover det Almindelige, foreslaa den negtet.

5) B. d. Af samme Grund foreslaar Flertallet Bevillingen til at indkalde extraordinært 12 Reservereintendantter i 1 1/2 Maaned negtet. Et Mindretal tror dog, efterat Ministeren